

מתניתין:

רבן גמליאל אומר: שלש נשים לשות כאחת מצות לפסח.

יכולות הן ללוש בעת ובעונה אחת, כל אחת כמות שיש בה כדי למלאות את התנור, ויהיו **אופות בתנור בזו אחר זו**, ואין חוששין שמא בינתיים יחמיץ הבצק.

ואפילו שהשניה צריכה להמתין עם בציקה עד שתאפה הראשונה, והשלישית צריכה להמתין עד שיאפו שתי חברותיה. כי אין העיסה מחמצת במשך זמן של שתי האפיות.

וחכמים אומרים: לא יתחילו שלשתן ללוש בבת אחת, לפי שאם תצטרכנה להמתין מגמר הלישה ועד האפיה, עלול הבצק להחמיץ.

אלא, יהיו **שלש הנשים עוסקות בבצק כאחת**, כל אחת בשלב אחר של עשייתו.

שתהיה **האחת לשה**.

ואחת, השניה, שהתחילה לפניה וכבר לשה, תהיה עתה **עורכת** את הבצק [טחה את פניו עם מים].

ואחת, השלישית, שהתחילה ללוש לפני שתיהן, וגם ערכה כבר את הבצק, תהיה **אופה** באותה שעה.

ועד שתגמור השניה לערוך, תגמור השלישית לאפות. ואז תוכל השניה לאפות מיד. ובאותו זמן תערוך הראשונה. וכשתגמור את העריכה, שוב יתפנה התנור, ותאפה מיד.

ונמצא שאינן צריכות להמתין כלום.

אמר **רבי יהושע בן לוי: לא שנו שהסל מצרפן, אלא בככרות של כבל**. שלפי שהן רחבות ועגולות, הרי הן **נושכות** זו מזו [נדבקות זו לזו] בתנור, ונחשבות לככר אחד. ומשום כן, מועיל צירופן בסל.

אבל בעכין שהם צרים וארוכים, ואינם נושכים בתנור זה בזה, הסל **לא** מצרפן.

אמר ליה רבי יוסף: לא קיימא לן הכי.

דחא כבר איתמר עלה: אמר רבי חנינא: אפילו בעכין, הסל מצרפן.

בעי רבי ירמיה: ככרות שהונחו בטבלא שאין לה לבזבזין [מסגרת] סביב — מהו שיצטרפו לחלה?

וצדדי הספק הם:

האם דוקא צירוף של **תוך כלי בעינן**, ואין מצרף אלא סל שיש לו דפנות ותוך, **וחא ליכא תוך** לטבלא זו.

או **דלמא**, צירוף של **אזיר כלי בעינן**. וכל הככרות הנמצאות באזיר שמעל הכלי, נחשבות כמצויות בו, ומצטרפות. **וחא אזיר איכא** אף לטבלא זו.

ומסקינן: **תיקו!**

תניא: רבי אליעזר אומר: הסל מצרפן לככרות להתחייב בחלה.

רבי יהושע אומר: אף התנור מצרפן. וגם אם לא צירפן בסל, מצטרפות על ידי ששהו יחד בתנור.

רבן שמעון בן גמליאל אומר: ככרות של כבל שנושכות זו מזו בתנור, מצטרפות! משום שדבוקות זו לזו.